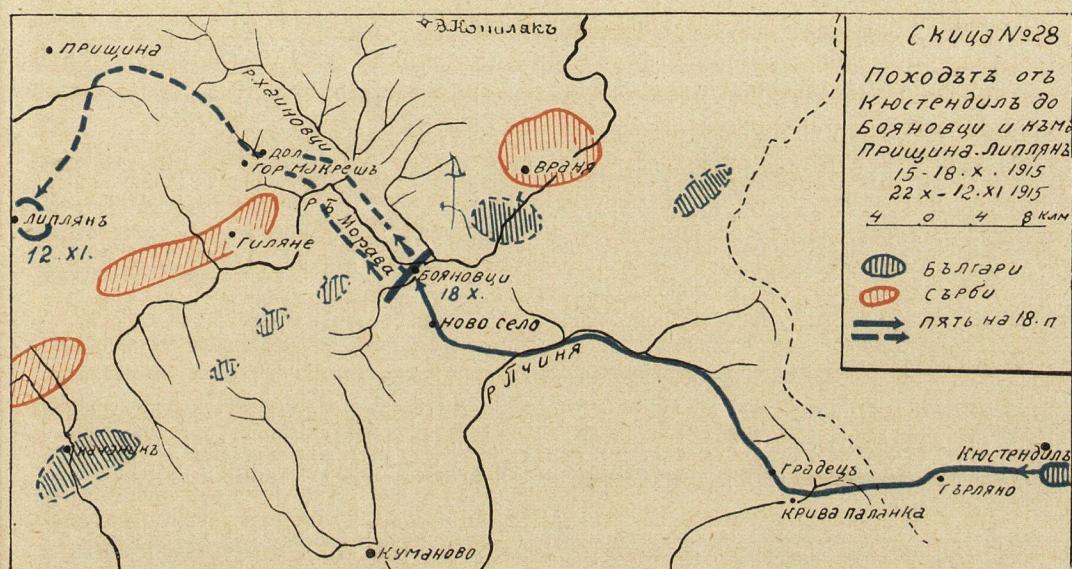

Въ 17 часа на следния ден, обаче, Полкът получи заповѣдь незабавно да се стегне за походъ къмъ Крива Паланка — Метежево¹⁾. Въ 20 часа Полкът тръгна отъ бивака си при Кюстендилъ и въ 2 часа на 16-и октомврий, следъ нощенъ походъ, стигна въ село Гърляно, дето се спрѣ да почива въ походенъ редъ. Съмъ следъ три часа, обаче, — въ 5 часа сѫщия денъ — движението отново се подхвани, и продължи презъ цѣлия денъ. Въ 19 часа вечеръта Полкът можа да стигне само до Градецъ, като направи усиленъ дневенъ преходъ отъ 40 км. Поради продължителното пѫтуване и тежкия путь, около 200 души бѣха изостанали, и до късно се прибраха къмъ ротитѣ си.

Още сѫщата вечеръ (въ 22 часа), обаче, Полкът получи нова заповѣдь: незабавно да продължи похода, съ смѣтка на следния денъ (17-и октомврий) вечеръта да стигне въ с. Бояновци и веднага да влѣзе въ свръзка съ сражаващите се тамъ наши части. При тази заповѣдь, макаръ и много измренъ, 18-и пех. полкъ въ 24 часа и 30 минути, т. е. следъ два и половина часа престой, тръгна отъ с. Градецъ, пѫтува презъ нощта и цѣлия следенъ денъ и до 24 часа вечеръта можа да стигне въ с. Ново Село, като направи другъ усиленъ преходъ отъ около 40 километра. Пѫтьтъ, изобщо, вървѣше по долината на р. Рчина и често минаваше отъ единия на другия ѹ брѣгъ, а, освенъ това, бѣше тѣсенъ и позволяваше движение само въ колона по единъ и двама. Поради продължителното пѫтуване и многократното газене презъ рѣката, въ Полка имаше голѣмъ брой войници съ подбити крака. Въпрѣки голѣмата умора, обаче, Полкътъ не остана задълго въ Ново Село, а, следъ

¹⁾ По сѫщия путь бѣ отправенъ и 20-и пех. полкъ. Артилерията и административните обози, припадени къмъ 2/5-а бригада, бѣха насочени по шосето Крива Паланка — Куманово — Бояновци.